

SOSIALURIN

Blashtjórn:

Villi Sørensen
tlf. 5479 — KlakksvíkPrentsmiðjan á Heygsbreyt
tlf. 1620Jákup Lindenskov
tlf. 2209 — Tórshavn

Kunnleiki

Á HVØRJUM sumri kemur hópur av fólki hendanvegin at vitja. Ein partur av hesum fólki kemur at vitja fyrri at gera seg meiri kunnug við viðurskifti, sum tey hava um hendi, sum umboð fyrri almennar stovnar og starvsóki hjá statinum.

DANSKI medisinalstjórnin er ein teirra, sum vitjað hevur higari í summar. Tað er á fyrsta sinni, at hægsti ráðgevandi embætismaðurin hjá statinum í heilsuviðurskiftum hevur vitjað Føroyar.

FERÐ aftaná ferð hoyrir ein, tá embætismenn hava vitjað Føroyar, at teir hava verið fegnir um vitjanina, sum hevur givið teimum atstøður at kenna tey málsekkir, ið teir hava um hendi í starvi teirra.

VIT EIGA at vera fegin um, at tað er komið til hetta, at menn á staðnum vilja siggja og tosa um tey mál, sum teirra arbeiði fevnir um. Men meira spell er tað, at ein hevur varhugan av, at mangt kundi verið orðvíst og betri, um hesin siður var tikin upp fyrr, men betri er seint enn ongatíð.

Á HEILSULIGA bógnum er enn nógva at røkka. Vit hava ikki meira enn sett spónin í. Tað er at gleðast yvir, at nú verður tað gjørligt at viðgera sjúkurlerherheima, sum fyrr máttu viðgerast í Keymannahavn, og tá vit vita, at vit eiga so gott fólk, sum hugast kann til at starvast innan sjúkraviðgerðina, so er bert at vóna, at tað á tí politiska økinum verður borið so í band, at tað framvegis fer at eydnast at arbeiða so vel saman, at fullføringin av sjúkraviðgerðini kann halda áfram.

Fundur á háskúlanum

Ólavsøkuaftan kl. 17, beint aftan á kapproðurin, er almennur fundur á háskúlanum. Hans Winthereik, próstur, talar.

Beint aftan á henda fund er aðalfundur hjá Føroya Fólkháskúlafelag við dagsskrá eftir lógini, og aftan á aðalfundin er kaffiborðhald.

Stjórinn.

Handilskønur maður

ið kann fyristanda tí forrættningssliga í nýggjari fyrirøku, fær starv beinanvegin á heilsu okkara.

Viðkomandi má kunna arbeiða sjálvstøðugt og vera kunnugur í máli.

Løn minimum 24.000, fyrri tann rætta mannin er talan um veruligt framtíðarstarv.

Skrivlig umsókn verður at stila handilsfelagnum p/f Groði, Tórshavn, postbox 50, tlf. 1184 — 1841.

Skrivstovufulltrúi

Starvið sum skrivstovufulltrúi á bókhalddeildini á gjaldstovuni í Tórshavn verður av nýggjum lýst leyst at søkja.

Dugnaskapur og hegni í skrivstovuarbeiði eins og kunnleiki í bókhaldi krevst.

Løn sambært sáttmála fyrri skrivstovufólk § 3 e. Skrivstovufulltrúar. Í lötuni er byrjunarlønin 2.198 kr. um mð.

Starvið er leyst frá 1. september 1966.

Hondskrivað umsókn við upplýsing um próvtöku og viðmælum verða at senda í seinasta lagi tann 25. juli 1966 til

Føroya Gjaldstova

Tórshavn.

LUNDBERG

skrivar

Statussymbolets slaver

DE SIDDER DER, KRUMSLUT-TEDE, i reglen i dårlig luft, fordi det ellers trækker. Altid i støj, fordi motoren ikke er lydløs og vinden gerne piber i kroge og fremspring.

Jeg kan forstå, at de sidder der, når de tjener penge ved det. Som lastbilchaufførerne. Vi andre må jo også sidde, på vores job, de fleste af os lidt mere komfortabelt, forhåbentlig. Og i lidt bedre luft og lidt mindre støj — men det bliver nu ellers vilkårene for mere og mere arbejde, at vi skal sidde.

Men når vi så får fri — hvorefter benytter vi så ikke lejligheden til at gøre noget andet end at sidde. Til at bruge vores krop efter dens bestemmelser — dvs. bare bruge den.

MEN DE SIDDER DER, netop på fridagen, så sammenstuede og elendigt og krumblede som nogen sinde.

Jeg var i Køge forleden søndag for at spille håndbold. Der kørte vi i en lang glidende strøm, kofanger ved kofanger, med udsigt til vognen foran og glæden af hans udblæsning. Mere eller mindre med nerver på — fordi den, der kører, jo i reglen ikke kører helt så godt som de, der ikke kører.

Vi kørte og nød vores fridag. Det var vel få af os, der havde et mål. De fleste kørte bare for at køre. Nød en kop kaffe i en eller anden kro — eller besøgte måske en moster, der ellers aldrig ville være blevet besøgt.

De sad på udvejen, sad på hjemvejen, sad under kaffen — og havde lige for seks travlt med at komme hjem for at sidde foran fjernsynet og se en snes unge mennesker løbe rundt og spille fodbold.

BLAETNE AF STATUSSYMBOLERNE er vel tænket af deres trang til at vise det frem — eller bare bruge det, nu da man har det.

De kan også gøre det af almindelig kedsomhed. Tænk at være overladt til sig selv og hinanden i mange timer, uden at blive underholdt.

Kedsomheden er jo velfærdens stats svøb. Fra den tid, hvor vi arbejdede alt for meget, de

fleste af os, har vi fået sat arbejdstiden længere og længere ned. Og det bliver vi ved med — uden at vide, om vi bliver lykkeligere af den grund. Meget kunne tyde på det modsatte.

Men arbejde er ved at blive et privilegium. Det er de rige i ansvarlige stillinger, der arbejder mest her i landet. Ofte fordi det morer dem — men uægtelig også ofte for at tjene penge.

ARBEJDERBEVÆGELSEN, som har skabt os al den frihed, er ikke rigtigt sit ansvar bevidst. Vi har glemt at give os noget at have den i.

Det vil sige enhver kan jo give sig til at spille fodbold eller fiske eller samle på frimærker. Men det er, som om vi er dårligt opdraget til så megen frihed.

Det er fordi vi ikke har noget at have den i, at vi hælder den i statussymbolet om søndagen — og kører rundt på overfyldte landeveje, kofanger ved kofanger, uden at fange andet end et glimt af det landskab, vi flyver alt for hurtigt forbi.

Jeg kan forstå, at man vil væk fra byens støj og støj og alt for

mange huse og mennesker. Men det gør man altså ved at stuve sig sammen i mere støj, mere forurenet luft — og på ikke en gang en kvadratmeter til hver. For at sidde.

TAGER VI SKADE af at sidde? Næppe. Men vi tager skade af ikke at bevæge os.

Vores arveanlæg forandres der ikke meget ved. Vi er blevet unædeligt dygtige til at sætte naturens udvælgelse ud af funktion, har kunnet holde liv i næsten alt i flere tusind år.

Så vi er født med de samme gaver som i stenalderen, født til det samme liv. Er det da så svært, at vi befinder os dårligt ved det liv, der er så helt anderledes? Som så sjældent giver os opgaver, fysisk og psykisk.

Vi tager ikke skade af at sidde.

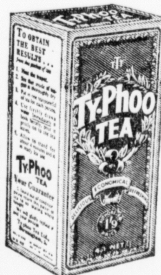
Men vi tager skade af ikke at gå. Lad være at blive slave af statussymbolet. Brug det. Kør ud, hvor der er stille, og hvor luften er ren — og gå. Bliv fysisk trætt for en gangs skyld — ikke bare trætt af hinanden og af velfærdssamfundet.

Nytt telefonnummar

Býarverkfrøðingsskrivstovan hevur broytt telefonnummarid til 1075.

Býarverkfrøðingurin

PF. J. F. KJOLBRO,
heilsola
tlf. 5396-5489-5491

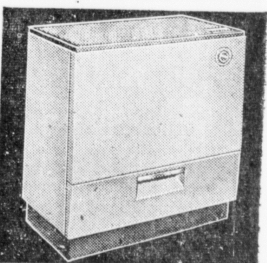

SILVURBRÜÐLEYP

I dag hava hjúniini Louisa og Bernhard Henriksen, Sandavági, búsitandi í Havn, silvurbrüðleyp.

HESS-O-DAN

den
varme-
rigtige
oliekamin

- dejlig nem varme
- god økonomi
- indbygget tank...

Pf. Valdemar Lützen
Tórshavn — tlf. 1020